

ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สาส์น ภูงาม¹, สุทธินันท์ สุวรรณวิจิตร²

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่น และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดใช้แนวคิดทฤษฎีของ Peterson and Plowman ประชากรได้แก่ประชาชนในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 9,983 คน นำมาคำนวณขนาดกลุ่มเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจจ์ และมอร์แกนได้ จำนวน 368 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟผลการศึกษา พบว่า 1) ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ด้านคุณภาพของงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านปริมาณงาน ด้านเวลา ด้านค่าใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้ต่างกัน มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทนำ

สถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนต้องปรับตัวและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านโครงสร้าง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และระบบการจัดการองค์กร ปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนองค์กรให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน คือ ทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งหากได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยส่งเสริมศักยภาพบุคลากร สร้างนวัตกรรม และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานจึงเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายและเกิดผลงานที่มีคุณภาพ ภาครัฐไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์กรสู่ “องค์กรแห่งการเรียนรู้” โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งมุ่งเน้นให้ส่วนราชการพัฒนาความรู้ ปรับทัศนคติ และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง (พระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546; ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2549) แนวคิดดังกล่าวสะท้อนการบริหารราชการยุคใหม่ที่เน้นผลสัมฤทธิ์ การวางแผนอย่างเป็นระบบ และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญของการกระจายอำนาจตามหลักประชาธิปไตย โดยเฉพาะภายใต้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 78 ที่กำหนดให้รัฐกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองและตัดสินใจกิจการสาธารณะได้อย่างเหมาะสม การบริหารงานของเทศบาลจึงมีบทบาทโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

เทศบาลเมืองบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด การบริหารงานขึ้นอยู่กับผู้นำทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการ ได้แก่ นายกเทศมนตรีและปลัดเทศบาล ซึ่งภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดบริการสาธารณะและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ประชาชนในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 9,983 คน (เทศบาลเมืองบางไทร, 2568) และกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งสิ้น 368 คน โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเทียบสัดส่วนของ เครจจ์และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 607-610) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งพัฒนาขึ้นจากกรอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยเดิม แล้วปรับปรุงข้อคำถามให้เหมาะสมกับบริบทขององค์กรและประชาชนในพื้นที่ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ มีลักษณะเป็นคำถามแบบสำรวจ ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครอบคลุม 4 ด้าน คือ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านเวลา และด้านค่าใช้จ่าย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน ด้านเวลา และด้านค่าใช้จ่าย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนภรณ์ พรรณราย (2565) ที่พบว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรอยู่ในระดับมากเช่นกัน 1) ด้านคุณภาพของงานอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสามารถดำเนินงานได้อย่างมีมาตรฐาน ตอบสนองความต้องการของประชาชน และก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าคุณภาพงานเป็นองค์ประกอบสำคัญของประสิทธิภาพ 2) ด้านปริมาณงานอยู่ในระดับมาก โดยสามารถปฏิบัติงานได้ตามแผน จัดการหลายภารกิจพร้อมกัน และเพิ่มปริมาณงานโดยไม่กระทบต่อคุณภาพ 3) ด้านเวลาอยู่ในระดับมาก สะท้อนถึงการบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำเนินงานแล้วเสร็จตามกำหนดและตอบสนองต่อสถานการณ์เร่งด่วนได้ 4) ด้านค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับมาก แม้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ยังคงสะท้อนถึงความสามารถในการควบคุมงบประมาณและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยสรุป ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าผู้นำท้องถิ่นมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในระดับดี และสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเน้นความสำคัญของการบริหารจัดการและแรงจูงใจในการทำงานต่อความสำเร็จขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้นำท้องถิ่นในเทศบาลเมืองบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2549). การบริหารราชการแนวใหม่กับการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.

ธนภรณ์ พรรณราย. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสงขลา. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

พระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546. (2546). ราชกิจจานุเบกษา.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. (2540). ราชกิจจานุเบกษา.

Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

Osborne, D., & Gaebler, T. (1992). *Reinventing government: How the entrepreneurial spirit is transforming the public sector*. Reading, MA: Addison-Wesley.

Peterson, E., & Plowman, E. G. (1953). *Business organization and management* (3rd ed.). Homewood, IL: Irwin.